

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1

בפני כב' השופטת עידית איצקוביץ
מר יעקב מנין – נציג ציבור עובדים
גב' אהובה ליפמן – נציגת ציבור מעבידים

הנתבע אסכנדר סלמאן - רו"ח
ע"י ב"כ עוה"ד זאב סלילת ואח'

נגד

הנתבע איהאב עליימי - רו"ח
ע"י ב"כ עוה"ד סלאמה

2

3

פסק דין

4

5

6

1. בפנינו תביעה בגין פיצויי פיטורים, פיצויי הלנת פיצויי פיטורים ופיצוי בגין נזק לא ממוני – עגמת נפש.

7

8

התובע, רואה חשבון במקצועו, עבד במשרד שבבעלות הנתבע החל מיום 1.6.99 ועד ליום 21.5.10. נסיבות סיום העבודה של התובע, כפי הוא תיאר בתביעתו ובתצהירו, הן כדלקמן:

9

10

11

"במהלך חודש אפריל 2010, נודע לתובע, לתדהמתו, כי בחדר שבו הוא יושב מוצבת מצלמה נסתרת, המצלמת 24 שעות ביממה את התובע בעת עבודתו, אשר הנתבע הציבה – מלפני 7 שנים ללא ידיעתו של התובע וללא קבלת הסכמתו לכך.

12

13

14

בעקבות האמור לעיל, ובשיחה שהתנהלה בין התובע לנתבע – אישר הנתבע לתובע את עניין הצבת המצלמה בחדרו וכי מצלמה זו, צילמה ותייעדה את התובע בחדר שבו הוא יושב 24 שעות ביממה.

15

16

17

18

לאור האמור לעיל ועקב התנהגותו המחפירה והפוגענית של הנתבע בתובע כאמור לעיל, המהווה הרעה של ממש בתנאי עבודתו ונסיבות בהן אין לדרוש מהתובע להמשיך בעבודה (כאמור), הודיע התובע, ביום 19.4.2010, לנתבע, על סיום עבודתו במשרד, וזאת תוך שהוא נותן לנתבע הודעה מוקדמת בת 30 יום, כמתחייב עפ"י חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, תשס"א-2001.

19

20

21

22

23

24

ביום 21.5.2010, סיים התובע את עבודתו במשרדו של הנתבע".

25

26

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1 התובע אף טען כי באותו מועד שבו סיים התובע את עבודתו התקיימה שיחה בינו לבין
2 הנתבע, שבמסגרתה זה הבטיח לתובע כי ישלם לידין את מלוא פיצויי הפיטורים המגיעים
3 לו. על אף זאת, הנתבע שילם פיצויי פיטורים באופן חלקי בלבד ובאיחור ועל כן, דורש
4 התובע בתביעתו תשלום של יתרת פיצויי פיטורים ופיצויי הלנת שכר.
5 כמו-כן, טען התובע כי יש לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי בגין עוגמת נפש, הכרוכה בפגיעה
6 בפרטיות, בזבוז זמן והפרת התחייבות הנתבע, שהוא מעמיד על סף של שבע משכורות.

7
8 **2.** לטענת הנתבע, כפי שעולה מכתב ההגנה שהוגש מטעמו, מאז מעבר משרדו למקום הנוכחי
9 הותקנו מצלמות אבטחה, התקנה שנעשתה בתום לב, כאשר המצלמות נועדו להבטחת עסקו
10 של הנתבע ולאבטחת האינטרסים הלגיטימיים והאישיים שלו. בנוסף, טען הנתבע כי לא
11 הייתה פגיעה בפרטיותו של התובע, החדר שבו הוא ישב לא היה שלו בלבד אלא ישב יחד עם
12 עובדים אחרים.

13
14 ביום 12.4.2010 הודיע הנתבע לתובע על קיום המצלמה. לבקשתו של התובע, הנתבע הבטיח
15 להסיר את המצלמה, ואכן בתאריך 13.4.2010 הסיר הנתבע את המצלמה מהחדר בו ישבו
16 התובע והעובדים האחרים.
17 רק בתאריך 19.4.2010 הודיע התובע על התפטרותו, למרות שהוא ידע כי המצלמה הוסרה.
18 במועד מסירת ההודעה כבר תוקנה ההפרה הנטענת ולכן, לא הייתה לתובע זכות להתפטר
19 בדין מפוטר. זאת, כאשר הסיבה האמיתית להתפטרות הייתה כי התובע רצה לפתוח
20 בקריירה עצמאית. על כן, לגרסת הנתבע, התובע אינו זכאי לפיצויי פיטורים, והוא מעולם
21 לא הבטיח לשלם פיצויי פיטורים לתובע. באותה שיחה המוזכרת אמר הנתבע לתובע כי
22 למרות שהוא אינו זכאי לפיצויים מאחר והתפטר מעבודתו, הוא ישקול תשלום חלקי
23 כלשהו לפי שיקול דעתו הבלעדי, כמחווה של רצון טוב מצדו ולנוכח שירותו הרבות של
24 התובע וחרף התנהגותו. הנתבע שילם לתובע כ-50,000 ₪ לפני משורת הדין, ויש לדחות
25 את טענות התובע באשר ליתרת זכאות ולמועד התשלום.
26 כמו-כן, חלק הנתבע על חישוב התובע של פיצויי פיטורים ועל זכאותו לפיצוי בגין נזק לא
27 ממוני/עגמת נפש.

28
29 **3. עדויות שנשמעו בדיון**

30 התובע הגיש תצהיר עדות ראשית ונחקר בדיון על תצהירו.
31
32 מטעם הנתבע העידו הנתבע עצמו ומר דייגו שיקינסקי (להלן: "דייגו"), מתקין מערכות
33 אזעקה ומתח נמוך, אשר התקין את המצלמה נשוא הדיון במשרדו של הנתבע, והסיר אותה
34 ביום 13.4.2010.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 10-12-30929 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

- 1 עובדות המקרה .4
- 2
- 3 להלן העובדות אשר עלו מן הראיות שנשמעו:
- 4
- 5 א. התובע הינו רואה חשבון במקצועו, התחיל לעבוד במשרד הנתבע ביום 1.6.1999.
- 6 בשלוש שנים הראשונות עבד התובע במשרה מצומצמת –כ-80 שעות לחודש, מאחר
- 7 שהוא עבד במקביל במשרד של רו"ח צבי שורר, זאת, עד לחודש אוגוסט 2002.
- 8
- 9 ב. בשנת 2002, בידיעת ובהסכמת הנתבע, התחיל התובע לעבוד - במקביל לעבודתו
- 10 אצל הנתבע- כרואה חשבון עצמאי, מביתו, עבודה זו הייתה בהיקף קטן ועיקר
- 11 מקור פרנסתו היה עבודתו אצל הנתבע.
- 12
- 13 ג. התובע קיבל במהלך כל תקופת העבודה שכר לפי שעות, כאשר השכר האחרון היה
- 14 בסך 56 ₪ לשעה.
- 15
- 16 ד. התובע היה עובד טוב ומסור, לא היו כל תלונות או טענות כלפיו במהלך התקופה
- 17 הארוכה – כ-11 שנים, שבה הוא עבד.
- 18
- 19 ה. עם המעבר של משרד הנתבע למקום חדש, בשנת 2003, הותקנו מצלמות, הייתה
- 20 מצלמה אחת גלויה, בפרוודור, ואחת - נסתרת - בחדר שבו עבד התובע.
- 21
- 22 ו. התובע עבד באותו חדר יחד עם עוד עובד אחד או שניים, לא באופן קבוע.
- 23
- 24 ז. הנתבע לא יידע את התובע, או עובדים אחרים, באשר לקיום המצלמה.
- 25
- 26 ח. מדובר במצלמה שמצלמת בלבד, לא מקליטה קול, במהלך 24 שעות ביממה. זיכרון
- 27 המצלמה נשמר במשך 30 ימים בלבד (צילומים הקודמים נמחקים אוטומטית).
- 28
- 29 ט. במלך חג הפסחא בחודש אפריל 2010, התובע לא עבד והנתבע נסע לחו"ל. ביום
- 30 השישי של החג היו שני עובדים אשר עבדו במשרדו של התובע. בחזרתו מחו"ל צפה
- 31 הנתבע בצילומים וראה כי שני העובדים לא ביצעו את העבודה כראוי, הוא קרא
- 32 אותם לשיחה והם התחרטו על מעשיהם. כתוצאה מכך נודע לתובע - לראשונה - על
- 33 קיום המצלמה בחדרו. התקיימה שיחה בין התובע לבין הנתבע שבה התובע הביע

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1 את פליאתו ועלבוננו על כך שבמהלך כשבע שנים הוא מצולם באופן תמידי במקום
2 העבודה. למחרת, ביום 13.4.10, המצלמה הוסרה לפי הוראת הנתבע.

3

4 י. ביום 19.4.2010 הודיע התובע לנתבע על התפטרותו, במכתב שנוסחו כדלקמן:

5

6 סיום עבודה – התפטרות

7

8 אני הח"מ אסכנדר סלמאן ת.ז. 026320861, מודיעך בזאת כי לאור הצבת מצלמות
9 בחדרי משנת 2003 ללא ידיעתי (דבר אשר התגלה לי לפני 5 ימים בלבד!!) נפגעת
10 קשות והחלטתי לסיים את עבודתי במשרדך ולתת לך חודש ימים כהודעה
11 מוקדמת נכון מתאריך מכתבי זה. כמו כן אבקש לא להשתמש בכל הסרטונים
12 שצולמו בחדרי ולמחוק אותם לאלתר.

13

14 בכבוד רב,

15 אסכנדר סלמאן

16

17 י"א. התובע קיבל פיצויי פיטורים מהנתבע בסכומים אלה:

18

19 (1) סך של 15,000 ₪ בהעברה בנקאית ביום 21.10.10.

20 (2) סך של 14,505 ₪ שחרור מכספי ביטוח מנהלים.

21 (3) סך של 20,000 ₪ בשתי המחאות, מתאריכים 30.11.10 ו-30.12.10.

22

23 **5. מטרת ההתקנה והשימוש במצלמה נסתרת**

24

25 אין מחלוקת, כאמור לעיל, כי הייתה מצלמה בחדר שבו עבד התובע, אשר צילמה באופן
26 רצוף (בלי קליטת קול) 24 שעות ביממה, ללא ידיעת התובע. זה היה במשך כ-7 שנים, וזה
27 התגלה לתובע בעקבות אותו אירוע שבו נתפסו שני עובדים אחרים בהפרת כללי עבודה
28 תקינים במהלך החג (כשהתובע והנתבע לא היו בעבודה).

29

30 הנתבע טען שהוא זה שהודיע לתובע על קיום המצלמה. אין אנו מקבלים גרסה זו. אנו
31 סבורים כי הוא לא התכוון לגלות לו על כך, אלא שלא הייתה ברירה, לאור האירוע הדרמטי
32 כאשר הוא קרא לעובדים והציג בפניהם את העובדות, הם התחרטו ואף אחד מהם בכה.

33 הנתבע טען כי מטרת המצלמה לא הייתה לבדוק את עבודת העובדים והוא אכן לא בדק
34 אותם, אלא למנוע פריצות וגניבת כספים על ידי אנשים שנכנסים לאותו משרד.

35

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

- 1 כך אמר הנתבע בדיון המוקדם:
- 2
- 3 **"יש מצלמה במשרד שכולם ידעו עליה, שהיא בלובי המשרד, ומצלמה שהיא**
- 4 **בחדר שכוונה לחלון מטעמים שעו"ד הסביר שהוא גובל לשכונה המזרחית, זה**
- 5 **כוון לחלון..."** (ראו ע' 3 ש' 22-23 לפרוטוקול הדיון).
- 6
- 7 על אף הצהרתו של הנתבע לגבי מקום המצלמה, העד מטעמו, מר דייגו, סימן את מיקומה
- 8 בנ/1 והסביר כי הוא הייתה אמורה לצלם את כל החדר, למעט מטר – מטר וחצי בהתחלה
- 9 (ראו ע' 21, ש' 14 לפרוטוקול הדיון).
- 10 לפי השרטוט והעדות, ברור כי המצלמה הייתה אמורה לצלם את העובדים (וכך אכן היה)
- 11 ולא כוונה במיוחד לחלון, כפי שניסה לטעון הנתבע.
- 12 יש לציין כי אין כל חשיבות בעניין הפגיעה בפרטיות, לחדות הראיה של המצלמה, והאם
- 13 ניתן לראות בה פרטים קטנים אם לאו, או לפרק הזמן שבו היא שומרת את החומר בזיכרון.
- 14 הנתבע הצהיר כי זו הייתה הפעם הראשונה שהוא צפה בצילומים. אנו מטילים ספק
- 15 באמיתות ההצהרה, אך גם לעצם הצפייה אין חשיבות, כל עוד שהצילום בוצע ועמד לרשות
- 16 הנתבע במהלך תקופה ארוכה מאוד של שבע שנים.
- 17
- 18 הנתבע נשאל מדוע הוא לא סיפר לתובע על המצלמה, והשיב בחקירתו בדיון:
- 19
- 20 **"ש. אם המצלמה אכן הייתה לצרכי אבטחה, למה לא סיפרת לעובד הכי נאמן,**
- 21 **והתיק שלך, את קיומה של המצלמה?**
- 22 **ת. א' הוא לא הכי וותיק, שאלתי והבנתי שאני לא חייב להודיע לאף אחד, הפחד**
- 23 **הגדול שלי היה שאנשים יספרו שיש פה מצלמות והדבר ידלף החוצה ואז לא**
- 24 **יפרצו.**
- 25 **ש. אם אתה לא רוצה שיפרצו, ככל שידעו אנשים יזהרו ולא יפרצו, למה לא**
- 26 **לדעת?**
- 27 **ת. אני מעדיף שאנשים לא ידעו, ולא יפרצו.**
- 28 **ש. המצלמה לא מונעת פריצות?**
- 29 **ת. זה טוב לי, כך אדע מי פרץ, אם מישהו פרץ. לאחרונה בנצרת עשרות בתים**
- 30 **נפרצים"** (ראו ע' 26, ש' 9-2 לפרוטוקול הדיון).
- 31
- 32 הסברו של הנתבע לא מתקבל על הדעת. מסקנתנו היא שהנתבע העדיף לשמור בסוד כלפי
- 33 העובדים את עצם קיומה של המצלמה, כדי לאפשר לו לבדוק את עבודתם (אף אם לא עשה
- 34 זאת בפועל).
- 35
- 36

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1

2

זכות לפרטיות כזכות נגזרת מכבוד האדם

.6

3

4

לאור ההתפתחות הפסיקתית בנידון, אין כבר כל ספק בהכרת זכות לפרטיות כחלק מכבוד האדם, אף אם מדובר במקום העבודה. כך נאמר, בין היתר, בע"ע (ארצי) 8/90 טלי איסקוב ענבר נ' מדינת ישראל – הממונה על חוק עבודת נשים ואח"י (2011):

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

"אל מול הערך החוקתי-אובייקטיבי של הקניין והפררוגטיבה הניהולית של המעסיק ברכישו מקום העבודה, והאפשרויות הטכנולוגיות העומדות לרשותו, ניצבים הערכים החוקתיים-אובייקטיביים של פרטיות וכבוד העובד, שהם מהחשובים בזכויות האדם בישראל. הזכות לכבוד כזכות חוקתית קבועה בסעיפים 2 ו-4 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו המורים כי "אין פוגעים בחייו, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם" וכי "כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו". הזכות לפרטיות קבועה כזכות חוקתית בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הקובע "הוראה כללית" לפיה "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו". בנוסף קובע חוק היסוד זכויות חיוביות המטילות על המדינה חובת הגנה על הפרט מפני חדירה "לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו" "והגנה על סוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו" וזכויות שליליות המכילות איסור על "חיפוש ברשות היחיד של אדם, על גופו, בגופו או בכליו". כמבואר לעיל, מן הזכויות החוקתיות-סובייקטיביות לכבוד האדם ולפרטיות נגזרים הערכים החוקתיים-אובייקטיביים לכבוד ולפרטיות, החלים אף במשפט הפרטי, לרבות משפט העבודה, באמצעות מושגי השסתום של תום לב ותקנת הציבור. כפועל יוצא מכך, ובמסגרת הערך החוקתי-אובייקטיבי של הפרטיות, בא אף המרחב הפרטי המוגן, במסגרתו קם הצורך להגן על ה"אינטרס האישי של האדם בפיתוח האוטונומיה שלו, במנוחת נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולחירות". בהתאם, יבוא המרחב הפרטי המוגן במסגרת הערך החוקתי-אובייקטיבי לפרטיות "גם במקום בו אין לפרט כל קניין (כגון בית הוריו, בית חולים, תא טלפון)" או מקום העבודה.

סעיף 1 חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – "חוק הגנת הפרטיות"), קובע:

"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו"

סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, קובע שורה של מקרים המהווים פגיעה בפרטיות, ולענייננו רלוונטי סעיף קטן 2(3), אשר קובע כדלקמן:

2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) ...

(2) ...

(3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;

...

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1 עת עסקינת בתחום יחסי העבודה ולאור אופיים של יחסי עובד מעביד, מתעוררת השאלה
2 מהו "תחום היחיד" כשדנים אנו בנסיבות הנוגעות ליחסי עבודה, בהן אין חולק כי מקום
3 העבודה ככה הוא קניינו של המעביד.
4

5 בפסיקה ובמאמרים הוגדרה הזכות לפרטיות כזכות כלפי האדם ולא כלפי המקום:

6
7 "נראה איפה שעל פני התפישה התוחמת את אזורי הפרטיות המוגנים יותר על בסיס
8 של קניין, יש להעדיף תפיסה רחבה יותר, המגדירה, כאמור, את רשות היחיד מתוך
9 רצון להגן על פרטיותו של אדם ולא על פרטיותו של מקום. תפישה זו מודדת, כאמור,
10 את רשות היחיד על פי קריטריון דינאמי של ציפייה לגיטימית לפרטיות ולא על פי
11 קריטריון סטטי התוחם את רשות היחיד על בסיס נכסי....
12 רשות היחיד הינה מסגרת של צינעה שנוצרה על ידי בעלי השיחה על ידי נקיטת
13 צעדים אפקטיביים חוקיים, שנועדו לכסות את שיחתם מאוזני הבריות הסובבים
14 אותם" [ראו: א. שטיין, "האזנת סתר ומעקבים אלקטרוניים נסתרים", משפטים
15 יד, תשמ"ה, 527, 536-535].

16 וכך גם בבג"צ 6650/04 פלונית נ' ביה"ד הרבני האזורי בנתניה (פסה"ד מיום 14/5/07),
17 נפסק:

18
19 "לדיבור רשות היחיד משמעות שונה על פי הקשרה... אינו מצביע על "יחידה
20 קניינית". הוא מצביע על "יחידה אוטונומית"... הזכות לפרטיות היא זכותו של
21 האדם ולא של המקום.... סביב כל אדם יש מרחב שבתוכו הוא זכאי להיות עם עצמו.
22 מרחב זה נע עם האדם עצמו" (שם, ע' 7).
23

24 המסקנה, על כן, היא כי מעקב, אף במקום שאינו רק לשימוש של העובד (גם אם נועדה
25 למנוע גניבה) הוא כלי לגיטימי בתנאי שהעובד מודע לכך. צילום סמוי פוגע בפרטיות
26 העובד (ראו ד"מ (ת"א) 2374/00 אייזנר נ' ריצ'מונד מפעלי סריגה בע"מ (2001);
27 מיכאל בירנהק, מרחב פרטי – הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה (2010), ע' 438).
28
29

7. האם מדובר בנסיבות המצדיקות התפטרות בדין פיטורים

30
31 סעיף 11 (א) לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963 (להלן: "חוק פיצויי פיטורים") קובע:

32
33 התפטר עובד מחמת הרעה מוחשית בתנאי העבודה, או מחמת נסיבות אחרות
34 שביחסי עבודה לגבי אותו העובד שבהן אין לדרוש ממנו כי ימשיך בעבודתו, רואים
35 את ההתפטרות לעניין חוק זה כפיטורים.
36
37

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1 אין לנו כל ספק כי צילום של עובד במשך כל השעות שבהן הוא שוהה במשרדו, מבלי להודיע
2 לו על כך, מהווה "נסיבה שביחסי עבודה שבה אין לדרוש ממנו להמשיך בעבודתו". זאת,
3 אף בנסיבות כמו במקרה של התובע, שעבד במשרד משותף עם עוד עובד או שניים. אין בכך
4 כדי להפוך את מקום העבודה של העובד ל"רשות רבים".

5
6 כך אף נקבע על ידי בית הדין האזורי לעבודה בחיפה, בדמ"ר 39840-04-10 לודמילה לשצינר
7 נ' פאר מרכז החלמה רפואי בע"מ (25.1.2011), אב בית דין: השופטת אביטל רימון-קפלן,
8 שם נקבע:

9
10 "אנו שוכנענו כי התקנת והפעלת מצלמת אבטחה בחדר בו עובדת רופאת בית האבות
11 (אף אם לא נהוג לבצע בו בדיקות כטענת הנתבעת), בניגוד להסכמתה וחרף
12 התנגדותה המפורשת, עולה כדי הרעה מוחשית בתנאי עבודתה ונסיבות בהן לא ניתן
13 לדרוש ממנה להמשיך בעבודתה, כהגדרת סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים..."

14
15 התובע הצהיר בעדותו בדיון, באשר לסיבת התפטרותו, לגביה הודיע לאחר שהמצלמה
16 הוסרה:

17
18 "ש. למרות שהנתבע אמר לך שהוא הסיר את המצלמה והוא הסיר אותה יום אחרי
19 אתה עזבת.

20
21 ת. לא היה לי אמון בו, אפילו אם אמר לי שהוא הסיר אני לא האמנתי לו כי האמון
22 שלי בו נפגע" (ראו ע' 19, ש' 9-10 לפרוטוקול הדיון).

23 התובע הרגיש כי אמונו בנתבע נפגע ואין הוא מסוגל להמשיך בעבודתו, עת גילה, לא דרך
24 הנתבע, כי במהלך תקופה של כ-7 שנים הוא צולם במשרדו באופן מתמיד.

25
26 באשר לנסיבות שנכללות בגדר סעיף 11 לחוק פיצויי פיטורים, נאמר בע"ע 1354/01 גלית כהן
27 נ' רטייד אין א.ר. בע"מ (21.8.03):

28 "אכן גם אם תחושתה הסובייקטיבית של המערערת היתה כי נוצרו נסיבות בן אין
29 היא יכולה להמשיך ולעבוד, הרי קנה המידה שקובע סעיף 11(א) לחוק פיצוי
30 פיטורים הוא קנה מידה אובייקטיבי. הסעיף מדבר בנסיבות שנוצרו בן אין זה סביר
31 שעובד ימשיך לעבוד. יש לבדוק האם סביר הוא להמשיך לעבוד בתנאים אלו, היינו,
32 האם העובד הסביר היה ממשיך לעבוד או ששינוי הנסיבות היה מונע ממנו להמשיך
33 לעבוד. ככל בחינה אובייקטיבית של סבירות יש לבחון האם עובד סביר בנסיבותיה
34 האישיות של המערערת היה מפסיק לעבוד בגין הנסיבות. זוהי הסובייקטיביזציה
35 של קנה המידה האובייקטיבי.

36 ...

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1 בכל מקצוע וסוג עבודה יש לבחון את הנסיבות ביחסי עבודה לגופן טרם יוחלט, על פי
2 אמת מידה אובייקטיבית, אם יש באותן נסיבות כדי להגיע למסקנה שאין לדרוש
3 מעובד שימשיך עבודתו בהן (וראה גם בפסיקה (דב"ע נא/3-203 הרשקו רובין -
4 מפעלי זכוכית ישראלים פניציה בע"מ, סעיף 6 לפסק הדין)).
5

6 מבחינה אובייקטיבית, של ה"עובד הסביר", צילום של העובד במקום העבודה, ללא
7 הסכמתו או ידיעתו ובנסיבות שתוארו, מהווה נסיבה שבה אין לדרוש מן העובד להמשיך
8 בעבודתו, בהתאם לסעיף 11 (א) לחוק פיצויי פיטורים.
9

10 **האם הסרת המצלמה תקנה את הפגם** .8
11

12 כלל הוא, כי כאשר עסקינן במצב בו יש בידי המעביד כדי להסיר את ההרעה, מוטלת על
13 העובד חובה להתריע בפני המעביד על כוונתו להתפטר בשל ההרעה בתנאי העסקתו.
14 התכלית העומדת מאחורי הלכה זו, היא מתן אפשרות למעביד לתקן את הדברים, כמו גם
15 המשך קיומם של יחסי העבודה, והדבר אף נובע מחובת תום הלב ביחסי העבודה. רק
16 במקרים חריגים, בהם הסבירות כי ההרעה בתנאי העבודה תוסר היא מזערית, לא יחול כלל
17 זה, ואי מתן התרעה, כאמור, למעביד לא יאיין את זכותו של העובד לפיצויי פיטורים [ראו:
18 ע"ע 618/06 וינברג - מזרחי, סעיף 12 לפסק-הדין, 23.12.07].
19

20 אולם, בנסיבות שבהן ברור כי אין בידי המעביד לשנות את הנסיבות שגרמו להרעה, אין
21 לדרוש מן העובד שהוא "יתרה" במעבידו לסלק את הסיבה להתפטרות.
22

23 במקרה כמו זה שבפנינו, הנתבע היה יכול להסיר את המצלמה, כפי שהוא אכן עשה, אך לא
24 ניתן היה - ולא היה בידיו - להחזיר את האמון הפגוע של התובע, שלא רק גילה שהוא
25 מצולם במהלך תקופה כה ארוכה, אלא אף גילה כי הנתבע, לגביו הוא ראה את עצמו כיד
26 ימינו ואכן היה עובד מסור ומצטיין, לא טרח לספר לו והוא גילה על כך בשל התקרית
27 שאירעה.
28

29 לאור כל אלה, אנו קובעים כי התובע התפטר בשל נסיבות המצדיקות תשלום של פיצויי
30 פיטורים, על פי סעיף 11 (א) לחוק פיצויי פיטורים.
31

32 **האם התפטרותו של התובע הייתה עקב הפגיעה באמונו או בשל סיבות אחרות** .9
33

34 הנתבע טען כי מטרת הפסקת העבודה של התובע הייתה להרחיב את הפעילות שלו כעצמאי,
35 במשרדו החדש בסחנין.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1 התובע הצהיר בתצהירו לעניין פתיחת המשרד החדש :

2
3 "במקביל, לקראת סוף חודש 5/10, אמר לי דודי (מר חסיב עבוד) כי ניתן לעשות
4 שימוש במשרד שבבעלותו, בן 50 מ"ר, הנמצא בסח'נין, בכדי לפתוח עסק עצמאי,
5 והאת תמורת שכר דירה סמלי העומד על סך של 800 ₪ לחודש.

6 אדגיש, מפאת חשיבות הדברים, כי אלמלא עזרתו זו של דודי, כלל לא הייתי שוקל
7 ומעלה על דעתי, באותה עת, לפתוח משרד בסח'נין – שכן דווקא התקופה שבה
8 עזבתי את משרדו של עלימי, הייתה אחת התקופות הכי קשות מבחינתי והלא
9 מתאימות לפתח עסק עצמאי משלי ולהתפרנס על בסיסו, שכן באותה תקופה הייתי
10 במצוקה כלכלית, עקב בניית בית והקמת משפחה.

11 מכל מקום, במהלך חודש 8/10, כ-4 חודשים לאחר סיום עבודתי במשרדו של עלימי,
12 נחתם הסכם שכירות ביני לבין דודי ביחס למשרד הנ"ל.

13 עבודתי בפועל במשרד בסח'נין התחילה באוקטובר 2010". (סע' 53-56).

14
15 כמו כן הצהיר התובע כי הוא היה בראיון עבודה בחודש יוני 2010 והתחיל לעבוד ברדיו "אל
16 שמש", במשרה של חשב כעובד שכיר, בחודש יולי 2010, הכל אחרי שהוא התפטר מעבודתו
17 אצל הנתבע.

18
19 הנתבע טען כי התובע התכוון לפתוח את משרדו החדש עוד בטרם עזב את עבודתו, ומסתמך
20 על החשבונות לרכישת מחשבים מחברת "אייבורי" מ-27.5.10.
21 דין טענות הנתבע להידחות, מאחר שהתובע הודיע על התפטרותו כחודש לפני כן, ביום
22 19.4.10, והוא נתן חודש הודעה מוקדמת, שמטרתו, שהוא לגמרי לגיטימי, היא לתכנן
23 המשך החיים המקצועיים ומציאת מקור פרנסה.

24
25 לא הובאה כל ראיה שהיא שהתובע תכנן להחליף מקום העבודה, או להפוך לעצמאי בהיקף
26 של משרה מלאה. עוד ביתר שאת, כאשר הוכח כי התובע מצא עבודה כשכיר זמן קצר לאחר
27 מכן, ברדיו אל שמש, שמטרתה הייתה, לכאורה, להחליף את עבודתו אצל הנתבע כמקור
28 פרנסה, לצד העבודה כעצמאי.

29 על כן, אין בטענות אלה כדי לפגוע בטענות התובע לגבי סיבת הפסקת העבודה וזכאותו
30 לפיצויי פיטורים.

31
32 **10. הסכמה לשלם לתובע פיצויי פיטורים**

33
34 לאור קביעתנו לעיל, עקרונית, אין צורך להידרש לטענה זו. אולם, אף למען הזהירות
35 נתייחס אליה.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

1 בהתאם לראיות שנשמעו, אנו סבורים כי הוכח כי בעת שהתקיימה השיחה שבה התובע הביע
2 את פליאתו ומורת רוחו לגבי קיום המצלמה, והודיע כי הוא מתכוון להפסיק את העבודה,
3 הנתבע הסכים לשלם לו פיצויי פיטורים. ייתכן כי לא דובר אז על סכומים ספציפיים, אך
4 הכוונה הייתה לפיצויים על פי חוק.

5 בהמשך, קיבל התובע סכום של 15,000 ₪ והתנהלו מספר שיחות והתכתבויות במסרונים,
6 שתומללו. מאלה עולה כי הנתבע דחה מספר רב של פעמים את הפגישות עם התובע, שמטרתן
7 היה להסדיר תשלום יתרת הפיצויים.

8 הנתבע הודה בעדותו לגבי אמיתות המסרונים. באחד מהם כתב הנתבע לתובע, ביום
9 16.9.2010, לאחר שהפגישה נדחתה מספר פעמים:

10
11 "היום אין צורך שתבוא. קבעתי מחר פגישה עם עבד מקופות גמל מגיע לי הלוואה ואז אתן לך
12 הכל במזומן החלטה סופית".

13 אין דרך לפרש את הכתוב אלא כהבטחה לתשלום "כל פיצויי הפיטורים", כאשר הנתבע לא
14 טען כי דובר אז על סכום כלשהו אחר.

15 בשל כך, גם מסיבה זו, זכאי התובע לפיצויי פיטורים.

16

17 **סכום המגיע לתובע בגין פיצויי פיטורים** .11

18

19 כל עוד הוכח בדיון כי בתקופה הראשונה עבד התובע בהיקף משרה קטן באופן משמעותי מזה
20 שבו הוא עבד לאחר מכן, יש לחשב את שתי התקופות בנפרד, בהתאם להוראות תקנות פיצויי
21 פיטורים (חישוב הפיצויים והתנפטרות שרואים אותה כפיטורים), תשכ"ד-1964.

22 באשר לשכר הקובע, בהתחשב כי התובע קיבל שכר עבודה לפי שעות, יש לחשב גם ימים
23 שבגינם שולמה תמורה, שהיא כדין שכר (מחלה, דמי חופשה וכו').

24

25 בהתאם לכך, אנו מאמצים את החישוב החילופי של ב"כ הנתבע בסיכומיו, שהינו כדלקמן:

26 ביחס לתקופה מחודש 6/99 ועד חודש 8/02: 39 חודשים.

27 לפי שעות העבודה בפועל בלבד, הממוצע (מחודש 9/01 עד 8/02) הוא 125.33 שעות.

28 ביחס לתקופה מחודש 9/02 ועד 5/10, 92.67 שעות:

29 לפי שעות העבודה בפועל בלבד, הממוצע (מחודש 5/09 עד 4/10) הוא 172.17 שעות.

30 לפיכך, פיצויי הפיטורים יהיו: $97,267 = 92.67/12 \times 56 \times 172.17 + 39/12 \times 56 \times 125.33$ ₪.

31

32 מסכום זה יש להפחית את מה ששולם לתובע בגין פיצויי פיטורים, כולל שחרור מקופות – סך

33 של 49,505 ₪. לכן, התובע זכאי לקבל יתרה בסך 47,762 ₪.

34

35

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 10-12-30929 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

- 1 **12. פיצויי הלנת פיצויי פיטורים**
- 2
- 3 אין חולק כי מדובר בהתפטרותו של התובע, אשר קבענו שהיא מזכה בפיצויי פיטורים, וכן
- 4 קבענו כי הנתבע הסכים לשלם לתובע פיצויי פיטורים לאחר שהתובע הביע את כוונתו
- 5 לסיים את עבודתו עקב הפגיעה בזכותו לפרטיות ופגיעה באמון בנתבע.
- 6 טענות הנתבע מצביעות על מחלוקת של ממש באשר לזכאותו של התובע לפיצויי פיטורים,
- 7 אשר מצדיקה שלא לחייב בפיצויי הלנת פיצויי פיטורים, בהתאם לאמור בסעי' 18 ו-20 לחוק
- 8 הגנת השכר, התשכ"ח-1958.
- 9 לאור זאת, יש לחייב את הנתבע בהפרשי הצמדה וריבית בלבד.
- 10
- 11 **13. פיצוי בגין עוגמת נפש**
- 12
- 13 התובע ביקש לחייב את הנתבע בפיצויי בגין עוגמת נפש, הכרוכה בפגיעה בפרטיות ובגין
- 14 הטרדה ובזבוז זמן, בין היתר מכוח חוק הגנת הפרטיות, בגובה של 7 משכורות.
- 15 בסיכומים, מבסס ב"כ התובע את הפיצוי הנדרש על "חוק הגנת הפרטיות, עפ"י חוק
- 16 החוזים ופק' הנזיקין".
- 17 בהתאם לחוק הגנת הפרטיות, סעי' 4:
- 18
- 19 "פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה
- 20 בכפוף להוראות חוק זה".
- 21
- 22 זאת, כאשר בהתאם לסעיף 24 (א) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1959 לבית הדין
- 23 האזורי לעבודה סמכות לדון:
- 24 בתובענות בין עובד או חליפו למעביד או חליפו שעילתן ביחסי עובד ומעביד, לרבות
- 25 השאלה בדבר עצם קיום יחסי עובד ומעביד ולמעט תובענה שעילתה בפקודת הנזיקין
- 26 [נוסח חדש].
- 27
- 28 קרי, אין לבית דין זה סמכות לדון בתובענה המבוססת על פיצוי לפי חוק הגנת הפרטיות,
- 29 שעילתה נזיקית.
- 30
- 31 מעבר לנדרש, בהתאם לסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות:
- 32
- 33 במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:
- 34 ...
- 35 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
- 36 (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

- 1 (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית,
 2 מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה;
 3 (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;
 4 (ד) הפגיעה נעשתה תוך ביצוע עיסוקו של הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל,
 5 ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים;
 6 (ה) הפגיעה היתה בדרך של צילום, או בדרך של פרסום תצלום, שנעשה ברשות
 7 הרבים ודמות הנפגע מופיעה בו באקראי;
 8 (ו) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי פסקאות (4) עד (11) לסעיף
 9 15 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965;
 10
 11 אנו מאמינים כי הנתבע סבר בתום לב כי הוא היה רשאי להתקין את המצלמה מבלי ליידע
 12 את העובדים, כולל התובע. כך הוא העיד בבית הדין כי בדק את הנושא באתרים באינטרנט
 13 וכך אף עולה מעדותו של מר דייגו אשר התקין את המצלמה. מעבר לכך, עת ידע הנתבע
 14 בוודאות כי יש בכך פגיעה בתובע, הוא הסיר מיידית את המצלמה. לכן, עומדת לנתבע הגנה
 15 של תום לב, הן בשל אי ידיעה לגבי הפגיעה והן בשל המטרה הנטענת להפעלת המצלמה,
 16 שהייתה הגנה על רכושו של המעסיק.
 17
 18 באשר לפיצוי בגין "עוגמת נפש", הנובע מהפרת חוזה העבודה, נקבע בעניין דב"ע (ארצי)
 19 נג/3-99 משרד החינוך - מצגר, פד"ע כו 563:
 20
 21 "בעוד שלערכאה השיפוטית הדנה בפיצוי על נזקי ממון אין שיקול דעת בדבר עצם
 22 הפיצוי ושעורו וכל אימת שאלה הוכחו בפניה זכאי הנפגע לפיצוי על מלא נזקיו,
 23 מוקנה שיקול דעת לערכאה השיפוטית שעה שהיא דנה בנזק בלתי ממוני - והיא
 24 רשאית (אך אינה חייבת) לפסוק פיצוי בגינו, בשיעור שייראה לה בנסיבות המקרה".
 25
 26
 27 לאור נסיבות המקרה, התנהגות הצדדים, ופיצויי הפיטורים שבגינם חויב הנתבע, אין אנו
 28 רואים לנכון לחייב את הנתבע בפיצוי בגין עגמת נפש.
 29
 30 **לסיכום:** 14.
 31
 32 לאור האמור לעיל, אנו מחייבים את הנתבע לשלם לתובע הפרשי פיצויי פיטורים בסך
 33 47,762 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום 1.5.2010 ועד ליום התשלום
 34 המלא בפועל.
 35
 36 כמו כן ישלם הנתבע לתובע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.
 37

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 30929-12-10 סלמאן - רו"ח נ' עליימי - רו"ח

15. לצדדים זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום
2 מקבלתו.

3

4

5

ניתן היום ל' סיון תשע"ב, 20/6/12 בהעדר הצדדים.

6

עידית איצקוביץ, שופטת

7

גבי אהובה ליפמן
נציגת ציבור (מעבידים)

8

עידית איצקוביץ,
שופטת

9

10

11

12

מר יעקב מנין
נציג ציבור (עובדים)

מירית